

Ad philemonem

seruus tuus. et sic mihi ministrares p' ipsuz. o In vinculis euangeli. idest quibus sum alligatus p' predicatione euangeli. p Sine autem philio tuo. id est sine assensu tuo. q Nihil volui facere. de eius retentione. r Et ne velut rē. i. ne bonum. ministe-

riū qd fieret mihi p' cuz qd fm veritatem debz dici tuū: eo q' e seruus tuus videretur magis coactum q' voluntariū ex parte tua. s Forſitan. Dic consequent' remouet duplicē excuſationē quā poſſet iſte philemon facere: p' ma est q' onefimus ab eo fecerat ipſo neſciente: p'pter qd nō debebat ab eo iteruz recipi graſioſe. hoc autē excludit apoſtolus p' hoc q' ille reſcitus cedit ad tonū philemonis dices. s Forſitā autem diſceſſit ad hozas a te. idest modico tempo re quod q' n' n' bil reputanduz est. q. D' h' f. cor. t. Et in eternum illum reciperes. i. non ſolum in preſenti ad tuuz ſeruitium parat. i. ſed etiam in futuro te ad celi gloriam ordinatuz ideo ſubdit. y Nam nō vt ſerū: ſ. p' ſuo chariſ. fratrem. religioez chriſtianiā. r Maxime mihi. i. chariſſimum eo q' in fide genui cum: vt predictum eſt. y Quanto autē magis tibi ſupple debet eſſe charuz magis q' ante reſcitus ipſius. z Et in carne. q' ſeruus tuus eſt ad ſeruiendum tibi corporaliter. a Et in domino quia factus eſt fidelis ad regnandum tecum eternaliter: ideo concludit. b Si ergo habes me ſocium tibi veriſſima caritate coniunctum. et accipitur ſi pro quia: c Suscipe illum ſicut me. idest dulciter et benigne. d Si autem. Dic remouetur ſecunda excuſatio: q' poſſet philemon dicere q' onefimus recedendo intulit ſibi damnum in pſonis vel in ſuis rebus: hoc remouet p' hoc q' obligat ſe ad ſatiſfacendū. d. d Si autē aliqd nocuit tibi. in perſona tua aut in familia. e Aut debet. ex obligatione aliqua. f Mihi imputa. tanq' debitori. g Ego paulus ſcripſi manu mea. hoc dicit ad maiore certit-

"mihi ministraret' i vinculis euangeli. Sine philio at tuo nihil volui facere: vt ne velut ex necessitate bonū tuū eſſet ſ. voluntarium. Forſitan. n. id diſceſſit ad hozas a te: vt in eñū illuz recipes: tā nō vt ſeruz: ſ. p' ſeruo chariſſimū frēm: ma xime mihi. Quanto magi tibi 7 in carne 7 i dño. Si ergo habes me ſociū: ſuſcipe illū ſic me. Si autē aliqd nocuit tibi: aut d'z: hoc mihi imputa. Ego paul' ſcripſi mea manu. Ego reddā vt nō dicā tibi: q' 7 teipm mihi debes. Ita frae ego te fruam' i dño: refice viſcera mea in chriſto. Conſidens in obedientia tua ſcripſi tibi: ſciz q' n' iaz 7 ſup id qd dico facies. Sil' et para mihi hoſpitiū: na; ſpero p' orōnes vras tonari me vobis. Salutat te epaphras concaptiuus meus in chriſto iefu: marcus ariſtarch' temas 7 Lucas adiutores mei. Gratia dñi noſtri iefu chriſti' cuz ſpiritu veftro Amen.

Explicit epistola pauli ad philemonem.

dinem. b Ego reddam. idest ſatiſfaciam ipſi domino: qui eſt ſupior omnium: ideo ſubditur. i Et nō dicam tibi cuius ſubditur ratio cum dicitur: k Quod 7 te rē. i. q' etiam teipm mihi debes: eo q' es creatura mea in ſide catholica 7 inſtructione euangelica. q. d. minus exigo a te q' mihi debeas. l Ita fra ter ego fruam te in domino. i. gaudebo de te in deo ſi fueris que peto. m Refice viſcēa mea complendo deſiderium meuz in hoc quod poſtulo. n In domino. i. propter dominum p'ncipaliter 7 propter me ſecundario. o Conſidens. Hec eſt vltima p' vel epiftole cōduſion: qua p' mo dicit ſe ſcripſiſſe philemoni cōſidens d' p'ncipitudine ſue obedientie dicens Conſidēs rē. t. pa tet. ſcdo n' andat ſi bi hoſpitiū parari ex amicitia ſpeciali dices: Simul autem. tercio ſalutat eum ex parte ſociorum ſuorum di. Salutat te Epaphras rē. Et vltimo benedicit ei et alijs ſimul dicens. p Gratia domini noſtri iefu chriſti. que eſt arra vite beate. q Cū ſpiritu veftro. ſupple ſit pſeuerant Amen.

Incipit argumentū in epistolam ad hebreos.

In primis dicens dū est cur apostolus paulus in hac epistola scribenda nō seruauerit morē suū vt vel vocabulū nois sui v' ordinis describēt dignitates. Hec causa est: q' ad eos scribens q' ex circūmciſione crediderant: q' ſi gētiū apoſtolus 7 nō hebreoz: ſciens q'z eo 7 ſupbiam: ſuam q'z humilitatem ip'e demonſtrans: meritum officiū ſui noluit anteferre. Naz ſimili modo etiā iohannes apoſtolus p'pter humilitatē in epiftole ſua nomen ſuū eadem ratione non pretulit. Hanc ergo epiftole fert apoſtolus ad hebreos conſcriptam hebraica lingua miſiſſe: cuius ſenſum et ordinem retinēs lucas euangeliſta poſt exceſſuz apoſtoli pauli greco ſermone compoſuit.

Explicit argumentum.

Explicit postilla fratris Nicolai de lyra sup eplaz pauli ad philemonem.